

דא אורייתא. אל מקום אחד אלין ישראל. בגין דנשמתייהו תליין מההוא אתר דאתמר ביה ברוך פבוד יי ממקומו. פבוד יי שכינתא תתאה. ממקומו שכינתא עלאה. וכיין דאנון נשמתייהו מתפון, שריא עלייהו ודאי יהו"ה ואתמר בהון (דברים לב) כי חלק יי עמו. ודא איהו יקוו המים אל מקום אחד.

ואורייתא איהי ישובא דעלמא. ואומין דעלמא עובדי פוכבים ומזלות דלא קבילו לה אשתארו תרבין ויבשין. ודא איהו דקדשא בריך הוא ברא עלמין ומחריבין אלין דלא נטרי פקודי אורייתא, לא דישצי איהו עובדוי כמה דחשבין בני נשא. ולמה ישצי לון לבנוי דאתמר בהון בהפראם בה' בראם. ואלין אנון דמתגירין מאומין דעלמא. בגינייהו נפלת ה' זעירא דאברהם בפאלף חמישאה דהוא ה'. דאיהו חרב ויבש. חרב בבית ראשון ויבש בבית שני.

ומשה בגין דבעא לאעלא גיורין תחות גדפוי דשכינתא וחשיב דהו מאלין דאתבריאו בה' ייב בהון את ה' דאברהם, גרמו ליה ירידה כמה דאת אמר, (שמות לב) לך רד פי שחת עמך. בגין דלא קבילו לאת ה' בדחילו דיו"ד וברחימו דה'. נחית איהי מדרגיה דאיהו ו'.

ואת ו' נחתת עמיה בגין דלא יתאביד בינייהו דעתיד איהו ברזא דגלגולא לאתערבא בינייהו בגלותא בין ערב רב דאנון נשמתייהו מסטרא דאלין דאתמר בהון (ישעיה נא) כי שמים כעשן נמלחו וגו'. ואלין אנון

אל מקום אחד ותראה היבשה. יקוו המים - זו התורה. אל מקום אחד - אלו ישראל, משום שנשמותיהם תלויות מאותו מקום שנאמר בו ברוך פבוד ה' ממקומו. פבוד ה' - שכינה תחתונה. ממקומו - שכינה עליונה. וכיין שאותם נשמותיהם משם, שורה עליהם בודאי יהו"ה, ונאמר בהם (דברים לב) כי חלק ה' עמו. וזהו יקוו המים אל מקום אחד.

והתורה היא ישוב העולם. ואמות העולם, שהם עובדי עכו"ם, שלא קבלו אותה, נשארו חרבים ויבשים, וזהו שהקדוש ברוך הוא בורא עולמות ומחריבן, אלה שלא שומרים מצוות התורה. לא שישמיד הוא מעשיו כמו שחושבים בני אדם. ולמה ישמיד אותם את בניו, שנאמר בהם בהפראם, בה' בראם? ואלה אותם שמתגירים מאמות העולם, בגללם נפלה ה' קטנה של אברהם בפאלף החמישי שהוא ה', שהוא חרב ויבש. חרב בבית ראשון, ויבש בבית שני.

ומשה, משום שרצה להכניס גרים פחת פנפי השכינה, וחשב שהיו מאלה שנבראו בה' ונתן בהם אות ה' של אברהם, גרמו לו ירידה, כמו שנאמר (שמות לב) לך רד פי שחת עמך. משום שלא קבלו את האות ה' ביראה של יו"ד ובאהבה של ה', הוא ירד מדרגתו שהוא ו'.

ואות ו' ירדה עמו כדי שלא יאבד ביניהם, שעתידי הוא בסוד הגלגול להתערב ביניהם בגלות בין ערב רב, שהם נשמותיהם מצד אלה שנאמר בהם (ישעיה נא)

כי שמים כעשן נמלחו וגו'. ואלה אותם שלא בקש נח רחמים עליהם, ונאמר בהם וימחו מן הארץ, בגלל שהיו מאלה שנאמר בהם (דברים כה) תמחה את זכר עמלק. ומשה לא נשמר מהם,